

РЕШЕНИЕ

№ 695

гр. София, 08.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10259** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от [фирма] – [населено място], ЕИК[ЕИК] представлявано от изпълнителния директор Х. И. чрез адв. Р. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-004890/23.08.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ М. Ц. М. – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. В жалбата излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ, като постановена при незаконосъобразност съществени процесуални нарушения, които са довели до неправилно прилагане на материалноправните разпоредби. Конкретно твърди липса на извършено нарушение от страна на [фирма], който по силата на сключен договор с предмет автомобила, чиято регистрация е прекратена с процесната ПАМ, като лизингодател е отдал на лизингополучателя [фирма], който от своя страна с договор за финансов лизинг е предоставил автомобила на правоспособен водач - М. Б. М., т.е. нарушителя О. Ш. Я. е неизвестно за [фирма] лице. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. В. поддържа жалбата. Моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка като незаконосъобразна. Претендира присъждане на съдебни разноски, за които представя списък.

Ответникът – М. Ц. М. – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призван, не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители в отдел "Пътна полиция" при СДВР на 21.08.2021г. около 01.05 ч. в [населено място] по [улица]в посока от [улица]към [улица]е установено, че водачът О. Ш. Я., ЕГН [ЕГН] управлява МПС „К. С.“ с табели с регистрационен номер [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК] и ползвател [фирма], ЕИК[ЕИК], без да притежава СУМПС-неправоспособен водач. На водача е съставен АУАН серия АВ № 040751/21.08.2021г. за установено административно нарушение на чл. 150 от ЗДвП, въз основа на него е издадено и НП № 21-4332-019005 от 20.09.2021г., в което е уточнено, че водача управлява МПС без да е правоспособен водач и никога не е притежавал СУМПС.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-004890/23.08.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от М. Ц. М. – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е наложена на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението [фирма], ЕИК[ЕИК] принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Като доказателства по делото са представени: АУАН № 040751/21.08.2021г. издаден от А. В. - мл. автоконтрольор при ОПП СДВР, докладна записка от 21.08.2021г. от актосъставителя; наказателно постановление № 21-4332-019005/20.09.2021г., издадено от началник сектор към СДВР, сектор „Пътна полиция“, с което на О. Ш. Я., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение на чл.150 от ЗДвП; АУАН серия АВ, № 040751 от 21.08.2021г.; Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи за определяне на структури на МВР осъществяващи контрол по ЗДвП; Заповед № 513з-1618/26.02.2018г. на директора на СДВР за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а" и т. 6 от ЗДвП.

По делото са приети и представените от жалбоподателя доказателства: Свидетелство за регистрация на МПС-Част 1 за автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС], шаси U5NM81ВАНL226241; двигател G4LCHZ136206; Договор за лизинг № К 3153 от 01.08.2017г. сключен между [фирма] като лизингодател и [фирма] -лизингополучател с обект на финансовия лизинг МПС К. С. шаси U5NM81ВАНL226241; двигател G4LCHZ136206 Приемо-предавателен протокол към договор № 3153 от 02.08.2017г. за предаване ползване на автомобила; Договор за финансов лизинг № 1315 от 03.08.2017г. сключен между [фирма] и М. Б. М. за предоставяне ползването на МПС К. С. шаси U5NM81ВАНL226241; двигател G4LCHZ136206, заедно с протокол за приемане и предаване на автомобила.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е

издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледана по същество е основателна и следва да бъде уважена по следните съображения:

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т. 2а от ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представените по делото Заповеди на министъра на вътрешните работи и Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на директорът на СДВР е видно, че заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП могат да се издават и от полицейски инспектори в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспорения вид.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ. За да приложи процесната принудителна мярка, административният орган е приел от фактическа страна, че водачът О. Ш. Я., ЕГН [ЕГН] управлява МПС „К. С.“ с табели с регистрационен номер [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК] и ползвател [фирма], ЕИК[ЕИК], без да притежава СУМПС-неправоспособен водач, което от правна страна е нарушение на чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

Нормата на чл. 171, 2а от ЗДвП съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК доказателствената тежест е върху административния

орган. Той трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт и дали са изпълнени законовите изисквания при издаването му.

От събраните по делото писмени доказателства, в това число АУАН, НП и ЗППАМ, се установява безспорно, че към момента на проверката, осъществена от контролните органи водачът на МПС е управлявал автомобила без да е правоспособен водач, който никога не е притежавал СУМПС. Така констатираният от страна на административния орган факт е основание за прилагане на ПАМ, но не спрямо водача на МПС, а спрямо неговия собственик, каквато е хипотезата на чл. 171, т.2а, б. „А“ от ЗДВП.

В настоящия случай от доказателства по делото - АУАН, който има обвързваща съда доказателствена сила в настоящия процес, съобразно нормата на чл. 179, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 189, ал. 2 от ЗДВП, е посочено, че собственик на процесното МПС е [фирма].

Установява се от представения по делото договор за финансов лизинг № К 3153 от 01.08.2017г., че жалбоподателят, в качеството му на лизингодател е предоставил на [фирма] - лизингополучател за ползване автомобил К. С., което от своя страна с договор за финансов лизинг № 1315 от 03.08.2017г. предоставя на лизингополучателя М. Б. М. за ползване МПС К. С. шаси U5NM81BANL226241; двигател G4LCHZ136206., в който изрично е посочено, че същият ще се използва като таксиметров автомобил. Срокът на лизинга по договор № К 3153 от 01.08.2017г., е 48 месеца и към момента на издаване на ЗПАМ е изтекъл, като не са представени доказателства за сключен нов такъв или продължаване срока на сключения договор, или такъв с който собствеността на автомобила да е променена, т.е. собственик на автомобила е [фирма]. От друга страна не се твърди, а и не се и доказва прекратяване на договора с [фирма], както и предаването на фактическото владение на МПС. По делото не се оспорва, че лекият автомобил, който е обект на приложената със заповедта ПАМ по чл. 171, т.2а, б. „а“ от ЗДВП, е управляван на посочената в заповедта дата от неправопособен водач. В конкретния случай не се установи по безспорен начин, че не е налице съгласие за предоставяне за ползване на автомобила и разрешение за управлението на автомобила от неправоспособния водач О. Ш. Я.. От представената по делото докладна записка от 21.08.2021г. се установява и не се опроверга, че автомобилът се използва като таксиметров автомобил с характерни знаци- фирмени стикери, табела на [фирма]. В тази връзка не бяха ангажирани нито писмени, нито гласни доказателства, установяващи наличието на незнание и несъгласие от страна на собственика, а и на лизингополучателя на автомобила, за управлението му от лице, което не притежава свидетелство за управление на МПС, тъй като независимо от линията на лизингополучателите, не отпада задължението собственика да предоставя автомобила единствено и само на правоспособни водачи.

По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се следват направените по делото съдебно-деловодни разноски, но такива не са претендирани и не се дължат.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд София - град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] – [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Х. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-004890/23.08.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ М. Ц. М.– за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: